

**Římskokatolická farnost
Proboštství Mělník**
zve na:

- Adventní koncert
v neděli 1. prosince od 16 hodin
v kostele sv. Petra a Pavla.

- Varhanní půlhodinku
ve čtvrtek 12. prosince od
17 hodin v kostele sv. Petra
a Pavla.

**Římskokatolická farnost
Záboří**

zve na

ADVENTNÍ KONCERT

který se uskuteční
v neděli 15. prosince.
Začátek v 14 hodin.

Srdečně zveme.

**Koledy v mělnickém
kostele sv. Petra a Pavla**

Také letos zveme všechny
na společnou oslavu Vánoc
na Vánoční koncert koled, který
se uskuteční dne 25. prosince
v 16.00 hod v kostele sv. Petra
a Pavla. Všichni, kdo mají zájem
zpívat nebo jenom poslouchat,
jsou vítáni.

Zpívat budou:

Lenka Knechtlová - absolventka
Státní konzervatoře, členka
Operního studia Praha.

Vlasta Šamanová – absolventka
Lidové konzervatoře.

Vladimír Hradec – varhany.

Dobrovolné příspěvky budou
vítány a budou využity na opravy
varhan v kostelích farnosti Mělník.

Vladimír Hradec, varhaník

Mělník Pšovka Záboří Vysoká Šemanovice Medonosy

Vánoční pořad bohoslužeb v Mělníku a okolí v roce 2019

24. prosince (úterý) – Štědrý den:

- 16.00 - „půlnoční“ mše sv. pro děti - chrám sv. Petra a Pavla v Mělníku
- 22.00 - půlnoční mše sv. - kostel Narození Panny Marie v Záboří
- 22.00 - půlnoční mše sv. - kostel sv. Václava ve Vysoké
- 24.00 - půlnoční mše sv. - kostel sv. Petra a Pavla v Mělníku

25. prosince (středa) - Slavnost Narození Páně:

- 8.00 - kostel sv. Vavřince na Pšovce
- 9.30 - chrám sv. Petra a Pavla v Mělníku - Rybova mše
- 9.30 - kostel sv. Václava ve Vysoké
- 11.00 - kostel Narození Panny Marie v Záboří
- 16.00 - 17.00 - chrám sv. Petra a Pavla v Mělníku - Koledy

26. prosince (čtvrtek) - Slavnost sv. Štěpána prvomučedníka:

- 9.30 - kostel sv. Petra a Pavla v Mělníku

28. prosince (sobota) - Svátek Svaté Rodiny Ježíše, Marie a Josefa:

- 17.00 - kostel sv. Václava ve Vysoké

29. prosince (neděle) - Svátek Svaté Rodiny Ježíše, Marie a Josefa:

- 8.00 - kostel sv. Vavřince na Pšovce
- 9.30 - kostel sv. Petra a Pavla v Mělníku
- 11.00 - kostel Narození Panny Marie v Záboří

**31. prosince (úterý) - poděkování a prosba o Boží pomoc
do nového roku:**

- 16.00 - kostel kapucínů (Nám. Míru)

1. ledna 2020 (středa) - Slavnost Matky Boží, Panny Marie:

- 8.00 - kostel sv. Vavřince na Pšovce
- 9.30 - kostel sv. Petra a Pavla v Mělníku
- 9.30 - kostel sv. Václava ve Vysoké
- 11.00 - kostel Narození Panny Marie v Záboří

*Přijď, Pane Ježíši, ty, kterého národy očekávají,
a potěš nás svou blízkostí. Přijď ty, lesku Boží nádhery,
ty, síla a moudrosti Boží:*

Proměň noc našeho života v den a dej světlo našim očím. Amen

sv. Bernard z Clairvaux

Římskokatolická farnost Proboštství Mělník

Na Vyhlídce 18, 276 01 Mělník, mobil: 731 518 750

Spravujeme též farnosti: Mělník - Pšovka, Záboří, Vysoká, Šemanovice, Medonosy.
Duchovní správu zabezpečují Misionáři Matky Boží z La Saletty: P. Jacek Zyzak, MS; P. Mirosław Materko, MS

Více o nás a o naší farnosti: www.farnostmelnik.cz

Na Vaše příspěvky do tohoto zpravodaje se těšíme na adrese: farnostmelnik@dltm.cz.
Můžete je také osobně předat duchovním správcům.

Sv. LUDMILA
FARNÍ ZPRAVODAJ
ADVENT 2019

**Bůh využívá lidských pochybení,
aby zjevil své milosrdenství**

Advent, to je liturgické období, které nás připravuje na Narození Páně a vybízí nás, abychom pozvedli zrak a otevřeli srdce k přijetí Ježíše. V Adventu nežijeme pouze v očekávání Vánoc. Jsme rovněž vybízeni, abychom očekávali slavný Kristův návrat na konci časů a připravili se svými důslednými a odvážnými rozhodnutími na závěrečné setkání s Ním. Vzpomínáme na Narození Páně, očekáváme slavný Kristův návrat a také svoje osobní setkání v den, kdy nás Pán povolá.

Během těchto čtyř týdnů jsme zváni, abychom vyšli ze svého rezignovaného a navyklého způsobu života pěstováním naděje a sněním o nové budoucnosti. Evangelium této neděle (srov. Lk 21,25-28.34-36) mluví právě tímto směrem a varuje nás, abychom se nenechali zdeptat egocentrickým životním stylem nebo překotným denním rytmem. Obzvláště pronikavě to říká Ježíš: »Dejte si pozor, aby vaše srdce nebyla zatížena nestřídmostí, opilstvím a pozemskými starostmi, aby vás den soudu nezastihl znenadání. [...] Proto bděte a modlete se v každé době«.

Být bdělí a modlit se – tak je třeba žít v této době, ode dneška až do Vánoc. Bdít a modlit se. Vnitřní dřímota vzniká, když neustále kroužíme kolem sebe a zůstáváme zablokováni v uzavřenosti svého života s jeho problémy, radostmi i bolestmi, a pořád kroužíme kolem sebe. To unavuje, nudí a brání doufat. Tady je kořen ustrnutí a lenosti, o nichž mluví evangelium. Advent nás vybízí k bdělosti, abychom hleděli za sebe, rozepjali mysl a srdce a otevřeli se potřebám lidí, bratří, a touze po novém světě. Takové je přání mnoha národů mučených hladem, nespravedlností a válkou; takové je přání chudých, slabých a opuštěných. Tento čas je vhodný k tomu, abychom otevřeli svá srdce a kladli si konkrétní otázky, týkající se toho, jak a pro koho žijeme.

Druhým postojem, jak dobře žít tuto dobu čekání na Pána, je modlitba. »Vzpřimte se a zdvihněte hlavu, protože se blíží vaše vykoupení«, připomíná Lukášovo evangelium. Je třeba se vzpřimit a modlit se, pozvednout své myšlenky a srdce k vracejícímu se Ježíši. Stojíme, když něco či někoho očekáváme. My očekáváme Ježíše a chceme na Něho čekat v modlitbě, která se úzce pojí s bdělostí. Modlit se, čekat na Ježíše, otevřít se druhým, bdít a nikoli se uzavírat do sebe. Myslíme-li však na Vánoce konzumisticky - díváme se, co koupit, aby se mohlo dělat to či ono – vidíme světský svátek, Ježíš projde a nepotkáme Jej. My očekáváme a chceme očekávat Ježíše v modlitbě, která se úzce pojí s bdělostí.

Jaký je však horizont našeho čekání v modlitbě? V Bibli ho ukazují především proroci. Dnes je to Jeremiáš, jenž promlouvá k lidu, který je těžce zkoušen exilem a jemuž hrozí ztráta vlastní identity. I my křesťané, kteří jsme rovněž lidem Božím, jsme v nebezpečí, že zesvětštíme sebe

a ztratíme svoji identitu, ba dokonce, že proměníme křesťanství na pohanství. Proto potřebujeme Boží Slovo, které nám ústy proroka zvěstuje: »Hle blíží se dni – praví Hospodin – kdy splním sliby, které jsem dal. Vzbudím Davidovi zákonitý výhonek, který bude uskutečňovat právo a spravedlnosti na zemi« (Jer 33,14-15). Oním zákonitým výhonkem je Ježíš, který přijde a kterého očekáváme.

Panna Maria, která přináší Ježíše a je ženou čekání a modlitby, ať nám pomáhá posílit naši naději v přísliby svého Syna Ježíše, abychom zakoušeli, že Bůh je uprostřed dějinných strastí neustále věrný a využívá i lidských pochybení, aby zjevil své milosrdenství.

Papež František

Neposkvřené početí Panny Marie

Když Bůh stvořil člověka, učinil ze země tělo a vdechl mu nesmrtelnou duši, duši dal Bůh schopnosti, aby ho mohla poznat, milovat a plnit jeho vůli. To by stačilo pro přirozenou blaženost člověka. Bůh však chtěl víc, chtěl, aby člověk měl podíl v jeho božském životě, a proto dal člověku milost posvěcující čili nadpřirozený život. Tento dar dostali prarodiče i pro své potomky. Avšak naši prarodiče zhřešili a tím ztratili milost posvěcující. A ztratili ji nejen pro sebe, nýbrž i pro své potomky, tj. pro celé lidstvo. Svatý apoštol Pavel píše v listě Římanům (5, 12): „Skrze jednoho člověka totiž vešel do světa hřích a skrze hřích smrt; a tak smrt

zasáhla všechny, protože všichni zhřešili.“ Promarní-li otec statek, ztratí jej pro sebe i pro všechny své potomky.

Církev roku 1854 slavnostně prohlásila jako článek víry, „že blahoslavená Panna Maria v prvním okamžiku svého početí byla zvláštní milostí a výsadou všemohoucího Boha pro zásluhy Ježíše Krista, Spasitele lidského pokolení, uchována každé poskvrny dědičného hříchu.“ Ze všech lidí jen dvě osoby byly již v prvním okamžiku početí dědičného hříchu prosty: Ježíš Kristus a Jeho Matka Panna Maria. Kristus byl toho hříchu prost jako božská Osoba, neboť božství a hřích se vylučují. Zcela jiná je svoboda Panny Marie. Ona byla podrobena jako všichni lidé závazku dědičného hříchu. I ona potřebovala vykoupení jako ostatní lidé, i ona byla vykoupěna, ale jiným způsobem než ostatní lidé. I my jsme byli zbaveni dědičného hříchu, a to na svatém křtu. Rozdíl je ten: My jsme propadli žaláři a z něho byli pak vysvobozeni. Panna Maria však dříve, než by upadla do žaláře a poroby, byla jí už napřed uchráněna. Kristus byl prost dědičného hříchu vlastním právem. Panně Marii se dostalo této ochrany ze zvláštní Boží milosti a dobroty. Protestanté nám vytýkají, že máme Pannu Marii za bohyni, která nepotřebovala vykoupení. To není pravda. I ona potřebovala Vykupitele. Svatý Augustin užívá pádného přirovnání: „Vidí-li lékař, že ti hrozí nemoc, a varuje tě zavčas, můžeš mu, uposlechněš-li a zůstaneš-li zdrav, říci: ‚Vysvobodil jsi mě z nemoci‘; nikoli z té, do které jsi již upadl, ale z té, do které bys upadl.“

Až do dvanáctého století hlásají svatí Otcové, zvláště církve východní, jasně a určitě učení o Neposkvřeném početí Panny Marie. Jen několik příkladů: Origenes píše: „Ona nebyla hadovou lží oklamána, ani jeho jedovatým dechem nakažena.“ Podobně říká svatý Jan Damašský: „Blahoslavený Jáchyme a Anno, vám je veškeré tvorstvo zavázáno

k díkům, neboť skrze vás přineslo Tvůrci dar ze všech darů nejvzácnější: totiž Matku čistou, která jediná byla hodná Tvůrce.“ Svatý Augustin praví o všeobecnosti dědičného hříchu: „Vyjímaje však blahoslavenou Pannu Marii, o které pro čest Páně nechci, aby se vůbec činila zmínka, kdykoli je řeč o hříchu.“ Svatý Efrém oslovuje Pána Ježíše: „Ty a tvoje matka jste jediní v každém ohledu krásní; neboť na tobě, Pane, není skvrny a na tvé Matce není chyby.“ Neutěšené byly poměry v první polovině předminulého století. Papež Pius IX. musel utéci ze svého vlastního státu a právě v této době se vzdával nadšení pro Neposkvřenou Pannu tak, že papež povolal do Říma kardinály a biskupy a v pátek 8. prosince 1854 prohlásil slavnostně učení o Neposkvřeném Početí za článek víry. Byl to deštivý den. Sotva však papež domluvil, roztrhly se mraky a sluneční paprsek vnikl oknem do baziliky, jako by slunce spolu s věřícími skládalo hold Neposkvřené.

Panna Maria z Guadalupe

V sobotu 9. prosince 1531 šel časně ráno nedávno obrácený a pokřtěný Indián Juan Diego do města Mexiko na mši svatou a na výuku katechismu. Na cestě se mu na úpatí kopce Tepeyac zjevila překrásná dívka indiánského vzezření a požádala ho, aby vyřídil biskupovi, že jí má na tomto místě postavit kostel, aby zde mohla projevovat svůj soucit a dobrotu a mohla pomáhat lidem. Biskup ale historce o zjevení překrásné dívky neuvěřil. Dívka v novém zjevení požádala Juana, aby šel za biskupem ještě jednou. Biskup žádal, aby Juan přinesl nějaký důkaz o pravdivosti svých slov. Další den ráno šel Juan do města pro kněze, aby mohl být zaopatřen svátostmi jeho těžce nemocný strýc. Šel úmyslně jinou cestou, aby Dívku opět nepotkal. Ta však na něj čekala i na jiné cestě a poslala Juana na vrchol kopce Tepeyac. Tam měl natrhat pro biskupa růže. Vrcholek kopce vůbec nebyl místem, kde by mohly růst květiny. Byl kamenitý a nikdy tam nerostlo nic než kaktusy, trní a křoví. Bylo to v prosinci, tedy v čase, kdy přicházely mrazy. Ale když tam Juan přišel, bylo místo pokryto nádhernými rozkvetlými růžemi. Překvapený Juan je natrhal, a ve městě je na důkaz pravosti zjevení vysypal před biskupa. Biskup byl tímto zázrakem okamžitě přesvědčen. Na místě zjevení dal skutečně postavit kostel. Na žádost Panny Marie bylo toto místo nazváno Guadalupe, což znamená „rozšlápla jsem hada“.

Když Juan Diego vysypal před biskupa na podlahu růže, v tu chvíli se vytvořil na vnitřní straně pláště před ušaslými přítomnými svědky obraz Dívky, Panny Marie. V dnešní době je plášť s obrazem hmatatelným důkazem události v roce 1531. Je zvláštní, že se plášť z agavové látky ze XVI. století, která se nejpozději za 40 let rozpadá, uchoval do dnešních dnů. Plášť byl dlouho vystaven kouři svíček, dotekům zbožných poutníků a dalším znečištěním, je neustále vystaven za hlavním oltářem baziliky Panny Marie Guadalupské, kde jej může každý poutník spatřit, a přesto si obraz na něm uchovává svou původní svěžest. Vědecký tým z university na Floridě jej podrobil vědeckému výzkumu a komise konstatovala, že obraz na plášti nelze vědecky vysvětlit. V roce 1666 bylo zahájeno oficiální církevní šetření guadalupských událostí. Roku 1754 byla Naše milá Paní Guadalupská prohlášena za patronku Mexika a r. 1910 za patronku celé Latinské Ameriky.

Od roku 1829 se církev v Mexiku na více než sto let ocitla ve vážné krizi. Nebyl obsazen již žádný biskupský stolec. Roku 1917 byl v Mexiku ústavou legalizován boj proti katolické církvi. Roku 1921 nechal prezident Obregón do vázy před obraz umístít bombu. Při její explozi však nedošlo k poškození obrazu ani k poškození tenkého skla, které chránilo obraz, přestože byl zničen těžký železný kříž stojící před obrazem. Zachování obrazu se připisuje zvláštní ochraně Panny Marie Guadalupské. V Roku 1986 došlo v Mexiko City k obrovskému zemětřesení, které zničilo 500 domů a 2 000 jich poškodilo. Ale bazilika a obraz zůstaly nepoškozeny. Roku 1992 papež Jan Pavel II. otevřel ve svatopetrské bazilice

v Římě kapli k počtě Panny Marie Guadalupské a roku 2002 rozšířil její oslavu na celou církev. Její svátek se slaví 12. prosince a toho roku se poprvé dostal také do českého liturgického kalendáře.

V novodobých dějinách se Panna Maria Guadalupská stala symbolem ochrany nenarozeného života. Na konci mše svaté, která byla 24. dubna 2007 sloužena za děti usmrčené potratem, začalo luno Panny Marie před zraky tisíců poutníků zářit a plod v těle Panny Marie se pohyboval zleva doprava a zprava doleva. Jev byl vyfotografován poutníky projíždějícími po dvou pohyblivých chodnicích před obrazem. Mexičané považují Guadalupskou Madonu za svou vlastní Matku. Její obrazy a sošky obkládané květinami zdobí jak luxusní byty nebo chudé chatrče, tak veřejné prostory, nádraží, restaurace a továrny.

Bůh si vyvolil ty, které svět považuje za méněcenné a neurozené, aby zlomil moc těch, kteří jsou „něco“ (1. Kor 1,27-28). V době evangelizace nově objeveného kontinentu poslal Bůh svoji Matku, aby podpořil snahu misionářů o šíření pravé katolické víry, aby každý kdo v něho uvěří, měl život věčný.

Pozvánka na ODVAHU K ŽIVOTU

Každého, kdo se neostýchá upozornit na hodnotu lidského života, možnosti pomoci nečekaně těhotným a podpořit veřejnost k přemýšlení a k přijímání i nečekaně počatých dětí, srdečně zveme do průvodu s transparenty a rozdáváním letáků. Demonstrace „Odvahu k životu“ se na Mělníku koná každou poslední sobotu v měsíci od 10 do 11 hod.

Nejbližší termíny:

28.12., 25.1., 29.2., 28.3.

Trasa: Od autobusové zastávky Pivovar kolem hypermarketu Tesco Vodárenskou ulicí k hypermarketu Eva.

**Kontakt: Marie Snopková,
tel.: 732846273.**